

Det andet moment er: Hvordan vil hr. Jeppe Kofod undgå, at disse handlingsplaner, uddannelsesplaner, som laves for den enkelte, ikke resulterer i en skudsmålsgang, som jeg går ud fra, at hr. Jeppe Kofod ikke ønsker, men som f.eks. i hvert fald en af parterne, gymnasieskolen, har givet udtryk for, at de frygtede. Jeg håber, vi kan få en diskussion om disse to forhold.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Jeg vil indledningsvis understrege, at Fremskridtspartiet støtter forslaget her, men jeg kunne egentlig godt tænke mig at høre den socialdemokratiske ordfører præcisere, hvori forskellen består mellem det, der er i dag, og sådan som det efter forslaget vil blive i fremtiden.

For ganske vist bliver det sådan, at man afskaffer egnethedsrklæringen, så det bliver ikke således, at de, der søger, får at vide, hvorvidt det kan lade sig gøre eller ej. I fremtiden vil det blive sådan, at det får de sådan set ikke noget at vide om. Det fortæller vi heldigvis ikke. Men hvis man søger, kan det da godt være, at vi stiller som betingelse, at der kommer en optagelsesprøve ind. Og hvor er så egentlig forskellen her? Er der ikke stadig væk tale om, at man laver en vurdering af, hvorvidt de unge er i stand til at fortsætte en uddannelse eller ej? Det er bare efter en anden opskrift.

(Kort bemærkning).

Jeppe Kofod (S):

Først til hr. Tom Behnke, som spørger: Hvori består forskellen? Jeg kan helt klart se en forskel, som jeg også nævnte i min ordførertale, at sådan som det er i dag, bliver man jo stemplet måske egnet eller ikke egnet til at gå i gymnasiet. Det vil ikke kunne forekomme fremover. Det var også det, jeg nævnte, at alle unge, der forlader folkeskolen, er egnet til et uddannelsesforløb videre frem. Det skal vi i hvert fald sikre, at vores uddannelsessystem kan rumme.

Så forskellen er helt klart den – ja, man kunne næsten henvise til, at der er en kendt dansk forfatter, der har skrevet en bog om det at være måske egnet – at det er en skole og et uddannelsessystem, som efter min mening hører fortiden til. Så det er forskellen.

Jeg ved godt, at praksis på mange folkeskoler i dag også er en vejledning af eleven i 9. og 10. klasse. Det er i virkeligheden de gode erfaringer, man har dér, som dette forslag prøver at

bygge videre på, nemlig en styrket vejledningsindsats over for eleven i skolens 9. og 10. klasse.

Til hr. Søren Kolstrup vil jeg sige, at som man også kan se af forslaget, får man nu et retskrav med hensyn til at blive optaget på de gymnasiale uddannelser, og det støtter jeg fuldt ud.

Det, der selvfølgelig er klart, er, at hvis en elev vedvarende holder fast i, at vedkommende vil optages på gymnasiet, og at lærere og forældre i fællesskab kan se, at det er fuldstændig urealistisk, at den pågældende kan klare et gymnasium, så kan man indstille, som jeg nævnte før, enten til en optagelsessamtale eller en optagelsesprøve på gymnasiet. Det synes jeg er fair nok, for vi skal jo selvfølgelig heller ikke gøre eleverne en bjørnetjeneste, hvis de eksempelvis ikke er parat til at starte i gymnasiet.

Så det er mit svar til hr. Søren Kolstrup.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Jeg tror, der er grund til at være en lille smule præcis. Hr. Jeppe Kofod talte om begrebet retskrav. Jamen hvornår er det, retskravet kommer ind i den her lov? Er det ikke korrekt opfattet, at retskravet kommer ind, hvis der bliver givet grønt lys fra vejlederens side, altså først når vejlederen har givet grønt lys? Er det så korrekt at betragte det som et retskrav?

Jeg skal i øvrigt i parentes sige, jeg er enig med hr. Jeppe Kofod i, at der selvfølgelig altid kan være behov for at sige: Min gode ven, kan der ikke lige være grund til at tænke dig om en ekstra gang? Det er vi ikke uenige om.

Men når vi taler om retskrav, er det så ifølge hr. Jeppe Kofods definition et retskrav, der er her, når det skal være en konsekvens af en bestemt persons vurdering ud fra en bestemt handlingsplan, der eventuelt starter i 6. klasse?

(Kort bemærkning).

Jeppe Kofod (S):

Jeg må sige til hr. Søren Kolstrup, at som det også helt klart fremgår af lovforslaget, står der jo selvfølgelig, at man har et retskrav på at blive optaget til gymnasiet, medmindre den pågældende lærer eller vejleder finder det fuldstændig urealistisk.

Som jeg også nævnte før, mener jeg, at det er fornuftigt, at man har den nødbremse, fordi ellers kan man gøre nogle elever en bjørnetjeneste.

Men jeg mener også, at denne mulighed faktisk kun vil blive brugt i meget, meget, meget